

Marian Rawiński

"Droga Witkacego do teatru", Lech Sokół, "Dialog" nr 3 (1972) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/44, 201

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ PIWIŃSKA Marta: Witkacy w "laboratorium dramatu" Trzebińskiego. "Dialog" 1972 nr 3 s. 114-127.

Studium jest próbą prześledzenia wielopostaciowych związków dramatu Trzebińskiego "Aby podnieść różę" z teatrem Witkacego - rozpatrywanych w powiązaniu z teoretyczno-estetycznymi przesłankami autora "Laboratorium dramatu". Jednocześnie autorka formułuje ciekawe sugestie na temat przyczyn wyboru Witkiewicza na artystycznego patrona grupy młodzieży związanej z okupacyjnym pismem "Sztuka i Naród".

BP/44/113

M.R.

/II/ SOKÓŁ Lech: Droga Witkacego do teatru. "Dialog" 1972 nr 3 s. 103-113.

Artykuł jest próbą wypuklenia w biografii Stanisława Ignacego Witkiewicza tych momentów, które tłumaczyłyby gwałtowną erupcję twórczą w dziedzinie dramatopisarstwa po roku 1918. Autor zwraca m.in. uwagę na juvenilia, zainteresowania teatralne przyjaciół Witkiewicza i kontakty jego samego ze sceną przed r. 1914, na parodię "Atessy" Szymberskiego w młodzieńczej powieści, wreszcie na upodobania autora "Szewców" do mistyfikacji i jego dar naśladowania.

BP/44/114

M.R.